

Kukla Ve Efendi

– Hasan Uyar · 24 Temmuz 2025

🎭 TİYATRO: "KUKLA VE EFENDİ"

Yazan: Hasan SABBAAH

👤 Karakterler:

Sabbah – Geçmişin gölgesinde, duygusal bir adam.

Bayan – Kimliğini bulmaya çalışan, artık boyun eğmek istemeyen bir kadın.

🎬 SAHNE:

Loş ışık altında bir oda. Ortada bir masa. Masanın iki ucunda SABBAAH ve BAYAN oturur. Aralarında görünmeyen bir duvar vardır. Saat tik tak eder.

SABBAAH

(suskunluğu bozar)

Benden çok şey istedin, Bayan.

BAYAN

(soğukkanlı)

Ben sadece... düzel dedim.

Belki o zaman her şey düzelirdi.

SABBAAH

(acı bir gülümsemeyle)

Düzelmekten kastın ne?

Olmanı istediğim biri mi olmalıydım?

Bir kukla gibi... misal?

BAYAN

(sakince)

Seni tanıyamıyorum artık, Sabbah.

SABBAH

Tanıdığın bir kuklaydı.

Tanımadığın... bir insan çünkü.

BAYAN

Yazık...

SABBAH

(evlat acısı gibi bir iç çekişle)

Evet, yazık...

Sen kuklanı tanıdın.

Ama artık yeter.

Yeter oynadığım.

Ve... yeter oynattığın.

(Sessizlik. Sadece saatin sesi duyulur. Zamanın yükü ikisine de ağır.)

BAYAN

(sakin bir kararlılıkla)

Nereye varacak bunun sonu?

SABBAH

Eğer bugüne kadar geldiğimiz bir oyunsaydı...

Kukla ve efendi sahnedeysen hâlâ...

Perdeyi kapatmanın vaktidir.

Ama...

Eğer birbirini seven iki insansa sahnedeki...

Bir ömürlük oyun yeni başlıyordur.

BAYAN

(duraksar, gözlerini kaçırmadan)

Yani...

Hem hâkim ben,

Hem sanık da?

SABBAH

(başını eğerek, gözlerinde yorgunluk)

Aynen öyle Bayan.

Aynen öyle.

(Işıklar kararır. Saatin sesi kesilir. Bir nefeslik sükût. Perde iner.)